

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt XII. Idem R. Abbati & conventui S. Petri a Eugubin.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74544)

crucis characterem imponentes. Cumque gula, & ebrietati deserviant, se valde inhonestos in aliis ostendentes, clerum, & populum graviter scandalizant, cum ipsi laici ^b Prioratum fungantur officiis, & tam clericis, quam sacerdotibus præponantur; & non solum Episcopis inobedientes existunt, verum etiam quasdam immunitates, tanquam sibi ab Ap. Sede indultas præsumunt sibi temerè vindicare. Cū enim in quadam Ecclesia baptismali eis à tuo prædecessore collata, quidam nuper percutiens Vicarium sacerdotem, ipsam Ecclesiam defœdasset sanguinis effusione, usque ad reconciliationem divina ibidem interdixisti officia celebrari; sed nihilominus ipsi in ea divina celebrarunt: sacerdotes insuper undecunque venientes, ac eos, de quorum conversatione, ac ordinatione nulla certitudo prorsus habetur, ad divinum sibi officium celebrandum ^d recipiunt, Episcopi assensum minime requisiti. Alios verò Presbyteros ab officio suspensos per Episcopos suos pro suorum exigentia meritorum, iidem, cum sint laici, ad officia ^e restituiunt exequenda. Quidam præterea cum uxoribus suis in domibus propriis commorantur; & illos quidem, eo quod eis de suis aliquid conferunt annuatim, ita emancipare contendunt, ut aliis secundum leges terræ de sibi subjectis respondere minime teneantur. Verum quia privilegium meretur amittere, qui permittit sibi abutitur potestate, f. t. per A. f. m. quat. si quos clericos, seu sacerdotes, aut laicos à prædictis fratribus pro colligendis elemosynis cruce falsa signatos inveneris, iis, à quibus ipsos missos esse se constiterit, per totam provinciam tuam, nostra fretus auctoritate, exhortationis huiusmodi officium interdicas: laici si fuerint, etiam missos excommunicationis mucrone percillas; si clerici, vel Presbyteri fuerint, ab officio, beneficioque suspendas, nullo prorsus privilegii beneficio, vel ap. remedio prevalente. Eos verò quos in prædicta Ecclesia lege tibi diocesanea subiectos post interdictum tuum divina celebrasse cognoveris, ejusdem pœna & suspensionis involvens, in ea, donec reconciliata fuerit, quemadmodum sacra præcipiunt instituta, officia non permittas divina celebrare: Presbyteros etiam suspensos ab Episcopis suis, & per dictos fratres ad officia sua temerè restitutos, in eandem suspensionis sententiam nostrā fretus auctoritate reducas: alios verò, quos ad respondendum aliis secundum legem terræ, præmissā causā asseris non teneri, nolumus excusari, quin eos ad respondendum, sub ap. impedimento compellas. Datum ut suprā.

NOTÆ.

1. ^a *Lunden.* In hac sexta collectione legitur *Lugdunen.* in tertia *sub hoc tit. c. 1.* legitur *Linden.* sed in ipso Registro epistolarum Innoc. correcto à Sirleto, fol. 223. legitur *Lundenf.* ex quo restitui præsentem textum. De *Lundenf.* Ecclesia nonnulla adduxi in cap. 2. de consuet.
2. ^b *Prioratum.* de quibus Prioratibus, & eorum Priorum jurisdictione plura congererunt Valascus consult. 192. num. 11. Marius Giurba consult. 77. n. 17. Carleval. de judiciis lib. 1. tit. 1. disp. 2. n. 451. Mendo de Ordinibus Milit. disquisit. 2. q. 2. n.

^c 8. Scanno in propugnaculo huius Ordinis, disp. 2. cap. 4. per tot.

^c Celebrarunt Cum esset polluta per violentam sanguinis effusionem, juxta traditam cap. 3. de consecrat. Eccles. Eundem casum narrat Guill. Tyr. lib. 18. cap. 3.

^d Recipiunt. Contra tradita in cap. 1. de clericis peregrinis.

^e Restituunt. Cum suspensus, aut excommunicatus ab uno Prælato, non debeat ab alio recipi, ut probavi in c. ad reprimendam, de offic. Ordin.

^f Suspensionis Iuxta tradita in cap. final. de excess. Prælat.

CAPVT XII.

Idem R. Abbati & conventui S. Petri a Eugubini.

Cum olim essemus apud Perusum constituti, tu fili Abbas ad nostram præsentiam accessisti, privilegium bonæ memoriæ ^b Lucii Papæ præd. n. nobis humiliter representans, & postulans illud suppliciter innovari, quod propter contradictionē ven. f. n. ^c Marci Eugubini Episcopi, qui tunc temporis supervenit, asserens hoc in suum præjudicium redundare, non fuit effectui mancipatum. Cumque alter vestrum de altero in nostro auditorio quereretur, ven. f. n. Aflisnatis Episcopo causam sub ea forma commisimus audiendam, ut vos, & jam dictum Episcopum curaret ad concordiam revocare. Alioquin audiret utrimque proposita, & omnia in scriptis redigens, nobis processum negotii fideliter referaret. Qui cū indulta vobis à Sede Aposto-

Apostolica privilegia inspexisset, intellecto quod monasterium vestrum ad Romanam Ecclesiam specialiter pertineret, in causa non duxit ulterius (sicut accepimus) procedendum. Consequenter vero ad ven. f. n. Callen. Episcopum, & dilectum filium Ar. Abbatem S. Mariæ Vallis pontis, ad postulationem præfati Episcopi Eugubini literæ nostræ fuerunt super mutuis quæstionibus destinatæ. Sed quia pendente iudicio Ioannes monachus privilegia, chartas alias, & thesaurum monasterii vestri rapuit, te, Abbas, ad nostram oportuit præsentiam iterum laborare, ubi literas impetraſti, quod per excommunicationis sententiam, qui de amissione privilegii scirent aliquid, cogerentur dicere veritatem. Sed quoniam nec sic amissa potuisti privilegia reperire, ad nos denuò es reversus. Te igitur cum testibus tuis, & præfati Episcopi Eugubini procuratoribus in nostra præsentia constitutis, dilecto filio nostro P. Basilicæ XII. Ap. Presbytero Cardinali dedimus in mandatis, ut super amissione, ac tenore privilegiorum testes reciperet diligenter, quos duceres producendos. Qui mandati nostri diligens executor præsentibus præfatis procuratoribus fideliter redegit in scriptis depositiones x. testium juratorum: quorum depositionibus publicatis, jamdicti procuratores ad producendos testes Episcopi, per quos inductos à parte adversa repellerent, inducias postularunt, quas præfixo termino peremptorio sub eo tenore illis duximus concedendas, ut apud Ap. Sed. probarent quæ vellent, nisi onus probationis pars altera subiisset. Ceterum quoniam infrà datum terminum, & receptum in producendis testibus defecerunt, nos tamen tam per depositiones testium, quam per assertiones quorundam f. n. liquidò cognoscentes, talem dicti privilegii fuisse tenorem, quod videlicet ipsum cœnobium nullo mediante ad Romanam Ecclesiam pertineret, & quod non liceret alicui Episcopo eidem monasterio, & ejus Ecclesiis excommunicationem indicare, ut fratres illic Domino servientes ab omnium potestate liberi Rom. Eccles. libertatis gratiâ potirentur, & quod nulla in eo mentio diœcesani Episcopi habebatur: illud etiam nihilominus attendentes, quoniam sicut ex dictis quorundam testium intelleximus evidenter, plurimique de nostris fratribus tempore illo præsentibus recolebant, cum tu fili Abbas tempore bonæ memoriæ C. Pp. præd. n. ad ipsius præsentiam accessisses, ipse inspectis Ecclesiæ tuæ privilegiis, te, licet excommunicatus ab Eugubino Episcopo dicereris, tanquam non ligatum admisit ad^d osculum: quod præsumitur non fecisse, nisi monasterium vestrum cognovisset ad Romanam Ecclesiam specialiter pertinere: de communi fratrum nostrorum consilio pronuncian- dum decrevimus. privilegium illud bonæ memoriæ Lucii Papæ, quod sine reprehensione bullæ, chartæ, vel literæ apparebat quando fuit nobis ostensum, illius fuisse tenoris, cujus per depositiones testium, & assertiones f. n. præmisimus extitisse. Decernimus ergo, &c. Datum Lat. II. Kal. Iunii.

NOTÆ.

1. ^a Eugubini.) Ita etiam legitur in tertia collectione, sub hoc tit. cap. 2. & in epistolis Colonia editis lib. 2. fol. 318. Monasterium hoc S. Petri est in diœcesi Eugubina Ordinis D. Benedicti, ut refert Tamburinus in serie Abbatiarum, verbo Eugubinum: & de ipsa diœcesi nonnulla adduxi in cap...

b Lucii.) Tertii videlicet.

2. ^c Marci.) Qui prius fuit monachus D. Benedicti in monasterio de Avellana; & electus fuit in Episcopum Eugubinum anno 1193. ut refert Ughellius tom. 1. Italia sacra, fol. 685.

3. ^d Osculum.) Ad quod non admitteret Pontifex, nisi prius esset absolutus, quia alias per ipsam admissionem ad osculum censeretur absolutus, ut docuit Hostiensis in cap. venerabilis 34. verbo Re-

cognovit, de elect. Facit Sidonius lib. 4. epist. 23. ibi: Deus magne! quàm latus orietur tibi dies, mihi nuncius, animus illi, cum paternis pedibus affusus, ex illo ore laeso, ore terribili convitium expectans, osculum exceperit. Ubi Savarus. Plura de osculo pedis Pontificis Barbosa lib. 1. de jure ecclesiast. cap. 2. num. 90. Joannes Baptista Casalius de veteribus ritibus Christianorum, cap. 81. Lorinus in cap. 10. actuum Apost. vers. 25. Lantdmeter. lib. 3. de veteri clerico, cap. 3. Zorda in advers. cap. 184. num. 5. Bernardinus Ferrarius lib. 3. de antiqu. epist. Ecclesie, cap. 2. Roussellius lib. 8. histor. Pontif. jurisd. cap. 4. num. 3. Illustr. Ramos de Episcopis Lusti. propos. 1. §. 2. num. 90.

e Privilegium.) Quatenus privilegium scripturæ, aut testibus probari debeat; pro cujus textus illustratione jam exposui in cap. porro, supra hoc tit.